

له بن ناوونیشانی ئەم بابەتەدا گوتراوه «گوننار ئیکیلۆف و خەونی رۆژەلەت». دەمەویت هەر لەسەرەتاوه ئەوه بلییم، که من لیڕەدا هەولێ ئەوه نادەم روانگەبەکی شیکاری بدەم بە پێوەندی هەمەلایەنی ئیکیلۆف بە رۆژەلەتەوه. ئەمە زۆر درێژە دەکشیت و له توانای منیشدا نییه. گوننار ئیکیلۆف بە شێوەیەکی سەرسوڕهێنەر سنوورەکانی کولتوور و زمانانی دەبەزاند، بەلام سنووری باوەری ئایینیشی دەبەزاند: مۆتیقی قوولێ بودی، تاوی و سۆفی له شیعەرەکانیدا هەن، که زۆر ئاسان نین بەیەکەوه گری بدرین.

لیڕەدا زیتەر باس له ڕینگە ی ئیکیلۆف بۆ رۆژەلەت دەکریت، که چەند زۆریش گرنگ بوو بۆ شیعری ئەو، بەتایبەتی بۆ «سیانە ی دیوان». لیڕەدا من له ئاسەوارپکی ئەدەبییەوه دەست پێدەکەم، که ئەو زوو دۆزییەوه، که به رای من بۆ شاعیرەپیتی ئەو یەکلاکەرەوهو زۆر گرنگە.

که دکتۆرا نامەکەمم (نا-ی ئیکیلۆف) دەنوسی، لەناو یەکیک لهو هەموو دەفتەرە ڕەشانه ی تیبینیدا، که هی ئیکیلۆفن و له (۱) Carolina Rediviva Up- psala پارێزران، ئەم دێره شیعەرەم بەرچاو کەوت: «عەرەبیکم، شیت و شەیدای جوانه به رووبەندەکانم.» که یەکەمجار ئەم دێره خۆتێندەوه، شلەژام.

بۆ ئیکیلۆف بەخۆی دەلیت عەرەب؟ ئەوه چۆن ئیکیلۆف ئاوها به ئاشکرا ڕەگەزی له سویدییهوه بۆ عەرەب دەگۆریت؟ هەر بەراست گوننار ئیکیلۆف، ئەوهی که ئیمه به خۆشییهوه دەمانه ویت وەکو رەنگه گەورەترین شاعیری

گوننار ئیکیلۆف و خەونی رۆژەلەت

«عەرەبیکم، شیت و شەیدای جوانه به رووبەندەکانم»

پروفسۆر. ئەندێرس ئولسۆن*
له سویدییهوه: رزگار شیخانی
(سوید)

شيعره كه دا، كوردنكي باكووري ئيران بو. وا پيئده چيئت ئيكيئولف له ره گه زى خوددا دودل بووبيت و ئه مه يش له گه ل ئه وه دا يه كده گريته وه، كه چون ئه و نه ك هه ر ته نيا سنووري كسات و شسوئني ده به زاندا. به لكو سنووري شوناسى خوئشى و قسه كه ريشى ده به زاندا.

ئهم دهر برينه و گه مه ي ئيكيئولف له گه ل شوناسيكي نامودا چي ده گه به نيئت؟

نوسه ران به وه ناسراون كه ژباني تر دروست بكه ن، بچنه ناو ناخي كه سي هه بوو، يان كه سي خه يالكرده و بينه دهر وه، به لام بيگومان ئه مه جياوازه له وه ي كه كه سي خه يالكرده ي جودا دروست بكه يت و يه كيكيان بكه يت به ئه لته ر ئيگو «خودنكي تر، يان منيكي تر»، بو ئه وونه، مير ئيمگيون له شيعره كاني ديواندا.

تا ئيستتا هيج كه س گوماني له وه نه بووه، كه له م شيعره نه دا گوئمان له ئاوازي ئيكيئولفيشه ده بيت. گه مه ي تبيديه له گه ل ته مه ن، باري خزمابه تي و بابه تي بيوگرافي خاو، كه له ره شنووسى يه كه مدا زنتير هه ن. له نامه يه كدا كه ميژووي ۱/۴/ ۱۹۶۵ ي له سه ره و له ئه سته مبوله وه بو ئولوف و مارتينه لاگير كرانتز نووسيوه تي، ره شنووسيكي ئه و شيعره به ناوبانگه ي تبيديه، كه ناوي «ئه ياسمه» يه و ژماره بيست و چواره له «ديوان له سه ر مير ئيمگيون» دا. له ديوانه چاپكراوه كه دا، ئه وه ميره كه يه، كه خوئى له ئاودا ئاويتنا ده كاته وه، به لام زور كه س شيوه ي شاعير خوئيان تيدا ناسيوه ته وه.

له ئاوه مه نده كه دا (۲)
 روخي خوم نواند:
 كه لي لوق.
 سه ره تاي مليكي چرچ
 دوو چاوي ته لخ /...

له ره شنووسه كه دا ئيكيئولف باسي خوئى ده كات: «وا خوم له ئاوه كه دا ده بينم / گونار ئيكيئولف...». لاي ئيكيئولف، ئه م خو ناسينه وه يه دره نكه له روئى كه سيكي نامودا، پرسيايى گرنك ده رووژنيئت، نه ك هه ر له به ر ئه وه ي، كه ئه و وه كو شاعير زور وربايه له و شتانه ي كه خوئين. ماوه يه كي زور پيش ئه وه ي له «ديوان

گونار ئيكيئولف

سوئدي زمان ببينين، چه ند «سوئدي» يه ؟
 ديئه كه، كه به قه له مي ره ش نووسراوه، به دلنبايي هي ره شنووسى يه كه مي «شيعره كاني ديوان» ه، كه سالي ۱۹۶۵ نووسران. له م ره شنووسانه دا زور جار ئيكيئولف خوئى به تاشكرا بووني هه يه، به بي ئه و ميره ي كه پاشان لبيده گه ري له كومه له شيعري ديواندا بدويت.
 ديئه كه له شيعريكدا هاتووه، كه ده كريت به ئاساني بگه رينتته وه سه ر سه فه ري ئيكيئولف بو ئه سته مبول له به هاري سالي ۱۹۶۵ دا. شيعره كه وا دهرده پردريت:

پاكيزه له پشت ناسنه نديك
 له بن رووبه نديك
 له فلاچيرن
 روخسارتم نه بينيوه
 به لام چاوه كانت
 عه ره بيك، شيت و شهيداي جوانه به رووبه نده كانم.

واته مه سه له كه ره شنووسيكي زبكر، دوعا و نزايه بو پاكيزه له به شي يه كه مي «ديوان له سه ر مير ئيمگيون» دا، ئه و كومه له شيعره ي كه له سالي ۱۹۶۵ دا چاپ كرا، به لام ريك ئه م ديوانه بلاونه كرانه وه، ره نكه له به ر ئه وه ي ميره كه خوئى عه ره ب نه بوو، به لكو به گوئره ي كوميئنتاره كاني ئيكيئولف له كوئايي كومه له

له سه‌ر مېر ئېمگيون» دا ئهم رۆله خه يالكرده شيعرييه ده‌ربخات، ده‌بينين كه چۆن ئهم خۆناسينه‌وه‌يه له نووسه‌رايه‌تي ئه‌ودا وه‌كو ئاخافتن به‌ ده‌نگي خه‌لكي تر ده‌رده‌كه‌ويت. له هه‌مان كاتدا وا پي‌ده‌چيت كه خۆپه‌سندترين شاعيرمان، ئه‌و كه‌سه‌يه كه زيتر له هه‌موو شاعيره‌كاني ترمان، ده‌هپل‌ت كه‌سي تر ئاوازي ئه‌و بل‌يته‌وه.

چۆن ئهم پارادۆكسه‌ شي بكه‌ينه‌وه؟

ده‌توانرئيت باسي نه‌بووني پي‌وه‌ندي كۆمه‌لايه‌تي لاي ئيكييلۆفي لاي بكرئيت. ئه‌و وه‌كو تاقانه، زوو بئ باوك بوو و به‌ پي‌وه‌ندييه‌كي سارد و سري بئ سۆز له‌گه‌ل داكييدا، كه‌سي نه‌بوو له‌ گه‌شه‌يه‌كي هارمۆني بۆ چوونه ناو ته‌مه‌ني گه‌وره‌يي پيشه‌نگي بيت. رهنكه ئه‌مه روونكرده‌وه‌يه‌ك بيت له‌وه‌ي كه ئه‌و ده‌بوو وا گه‌رموگور به‌ دواي پيشه‌نگدا بگه‌رئيت، لاي ئه‌ويش ئهم گه‌رانه له ده‌روه، له شوئيئيكي تر و كولتورئيكوي تر دا ده‌بيت. هه‌موو شاعيرئيك پي‌ويستى به‌ پيشه‌نگ هه‌يه‌ كه سرووشي پئ بدات، به‌لام له‌ حاله‌تي ئيكييلۆفدا، ئهم پي‌ويستىيه زۆر په‌يوه‌سته به‌ رتگه‌يه‌كي ده‌رچون له خۆدا. له رۆژه‌لات و «ئه‌ويتس» دا بۆ خۆي ده‌گه‌رئيت، به‌لام ته‌نيا بۆ ئه‌وه‌ي په‌چه‌له‌كه‌كاني له دواي خۆيدا جيبه‌يل‌ت. قاسيد رتگه‌ي له‌خۆ چوونه ده‌روه‌ي به‌ره‌و خودي به‌پاكيه‌بي له دايكبوي ناو شيعر نيشان ده‌دات. گوننار ئيكييلۆف هه‌زي له‌ گوته‌ي «كاربگه‌ري» نه‌ده‌كرد، به‌لام باوه‌ري به «خۆناسينه‌وه» هه‌بوو. زۆر جاريش باسي كرده‌وه، كه‌سه نه‌بووني هۆبه‌كي به‌كلاكه‌ره‌وه‌يه بۆ داھينان. وه‌ك ئه‌وه‌ي نه‌كرائيت نه‌بووني چاره‌سه‌ر كرايبت. ته‌نانه‌ت لاي ئيكييلۆف وا، ئه‌و باوه‌ري به‌ شتيكه رتگه‌ي له‌به‌رئه‌وه‌ي خۆي بيبه‌شه له شته‌كه. نه‌بووني ده‌بيته باوه‌ره‌هينان به‌ ته‌واو خۆناسينه‌وه، يان رازيبوونئيك له‌ بۆشايي يان له‌ عه‌ده‌دا، ئه‌وانه‌ي ئيمه لئيان بيبه‌شين. رهنكه له‌به‌ر ئه‌مه‌ بوويبت ئيكييلۆف وا توند كاردانه‌وه‌ي هه‌بوو، ده‌ميك ئاماژه به‌ پي‌وه‌ستى ئه‌و به ئيليه‌ت، يان به رامبۆه كرا. هه‌ستي به زۆر نزيكبووني رتنيشانه‌ره‌كه‌ي كرده‌وه و ده‌بيت به‌رگري له خۆي بكات.

خۆ له‌م حاله‌ته‌ي كه ليرهدا به لاي منه‌وه سه‌رنجراكيشسه‌و ره‌وتئيكوي شيعري ده‌داته خه‌وني رۆژه‌لات، ئيكييلۆف وا نه‌كردوه‌وه. حاله‌ته‌كه له‌مه‌ر شاعيري عه‌ره‌ب و سوڤي سه‌ده‌كاني ناوه‌راست «ئيبين ئه‌لعه‌ره‌بي» په‌وه‌يه ..

لاي ئيكييلۆف خۆناسينه‌وه‌كه له‌گه‌ل ده‌نگئيكوي له‌ كات و شوئين له ئارا نه‌بوودا به‌ر له نووسيني شيعره‌كاني ديوانيش مي‌تودئيكوي شيعري بوو، كه تييدا بوو به پيشه‌نگ. رهنكه غه‌ريزه‌ي ئه‌مه بوويبت، كه به‌سه‌ر مردوه‌كانيشدا هه‌لب‌دات، كه (ئه‌وي زوو بئ باوك بوو) هه‌ستي پيكرده‌بوو و داھينه‌ري ئهم هونه‌ره‌يش بوو. له شيعري En Molna- elegi و شيعره‌كاني ديوانيشدا، مه‌سه‌له ئه‌وه‌يه كه ده‌نگ به‌ سيبه‌ره‌كان بدات. هه‌موومان ئه‌و ديوانه‌ي ئيلئيكوييه‌كه Elegi «شيعري سه‌ردولكه‌يي» ده‌ناسين، كه ده‌لي:

**ئاوا له قوولايي به‌رسكدا
هه‌ست به‌م مردووانه ده‌كه‌م:/**

**ئو هه‌واپه‌ي هه‌لي ده‌مژم، له مردووه‌كان گير ده‌بين،
ئو تينوتئيبه‌ي من ده‌بخۆمه‌وه، تيكه‌لي مردووان
بووه،**

ئه‌وان برسئتي و بژئوي من:/

من ژباني ئه‌وان ده‌مرم، ئه‌وان مردني من ده‌ژين.

سه‌رنجئيه ئه‌وه بده، ليرهدا ئيكييلۆف چۆن باسي ئه‌وه ده‌كات كه خودي تينوتئيبه‌ي بخواته‌وه و برسئتيش بخوات و له ده‌ستدانيش مسۆگه‌ره. ئيكييلۆف توانايه‌كي سه‌يري هه‌يه‌كه بخزئته ناو ده‌نگي ئه‌ويتس و بيكات به‌ ده‌نگي خۆي. بييركه‌وه چۆن «خودي شيعر» ي ئيكييلۆف بئ به‌رگري كردن گوته‌ي هينري ميچاوكس-ي شاعيري به‌لجيكوي وه‌رده‌گرئيت، كه گوتوويه‌تي «له ولاتئيكوي دووره‌وه بۆتان ده‌نووسم». و ئيكييلۆف له سه‌ره‌تاي شيعرئيكوي زۆر ناسراوي خۆيدا به‌ناوي Opus in- certun da به‌كاري هيناره. ئيكييلۆف له‌م ديره شيعره‌دا شتيكوي ته‌واو جياوازي له‌وه‌ي ميچاوكس دروستكرده‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نزيكه‌ي ده‌قاده‌ق هه‌مان ده‌برينه، ته‌نيا بكه‌رئيك گۆراوه. ئيكييلۆف نووسيوه‌تي: «له ولاتئيكوي دووره‌وه بۆت ده‌نووسم» ..

ئه‌وه‌ي سه‌رنجراكيشسه، ئه‌وه‌يه، شيعره‌كه له باره‌ي

روانگه گۆرینیکه، که دهستی به سهر زمانیشدا گرتووه. نووسین گۆرینی خاکه، په یقینه له و به ره وه. کرۆکی له سه ره خو هاتووی دهنگ، فۆرمیککی با وهر پیکراوی نامه که یه، وهک له شیعره دا، که له مه و دایه کی زۆر دووره وه یه. ریک ئه مه بۆ من خه سه له تی ناسینه وه ی شیعی ئیکیلۆفه، متمانه هه بوون له وه ی که وشه کان دهگه نه جیگه. پتویست ناکات خو یان ده ریخه ن، ده توان منگه منگ بکه ن، به ده ستکوتان برۆن، کاتی خو یان به کار به یتن. چرپه چرپی نیوان درزی شوورهن، وشه ن که له کات و شویندا مه ودا ده برن و ده بن به فۆرمیککی دیار.

دهگوتیت، ئه زمونی گرنگ و به کلاکه ره وه ی نووسه رایه تی ئیکیلۆف له سالی ۱۹۲۹ - ۱۹۳۰ له پاریس گه شه ی کردووه، ئه و ده مه ی ره شنووسه سه ره تاییه کانی یه که مین دیوان و شیعی «شه ویک له ئاسۆدا» ی نووسیوه، به لام بهر له مه ییش، خه ونی هیندستان و شیعی رۆژه لاتی وه کو ریکه چاره یه ک بۆ دوور که و تنه وه له ئه و روپا و مه سیحایه تی بیزه وه ر، گه شه ی کردووه. سه ره تا خه ونی «ئه وی دیکه» ی رادیکال و پاشانیش مودیرنیزم هاتووه.

با به کورتی ئامازه به م ئاره زووه زووه ی ئیکیلۆف بده م. زۆر که سه له گه ل من، له سه ره خو یی ئیکیلۆف له گه رانیدا به دوا ی رۆژه لاتی چه په ساوه. که شاعیرانی تر دوا ی بیرمه ندی سه ده ی هه ژده م ده که وتن، به دوا ی شوپینها وه ریک، یان به دوا ی نیتشه یه ک ده که وتن، بۆ ئه وه ی خو یان له عه قل و دوالیزمی رۆژئاوا رزگار بکه ن. ئیکیلۆف به دوا ی که سیکی تر که وت، ریکه یه کی زۆر سه ختری گرت به ر. ئه و با سی کردووه که چۆن سه ره تا له ئه فسانه و حیکایه تدا خولبای هیند و کۆنترین فۆرمی بودیزم و پاشانیش شیعی ته سه و فی فارسی و عه ره بی بووه. هه ر له ها وینی سالی ۱۹۲۵ و له شاری دیپی فه ره نسا، که هیشتا ۱۸ سالی پر نه کرد بووه وه، نووسیویه تی که ده یه ویت «دیوانیککی گه وره»، «کۆمه له شیعی» بیگومان له شیوازی رۆژه لاتی، که ئایینیککی نو ی له خو ده گرتیت» بنووسیت. چل سالی ریک پیش ئه وه ی «دیوان له سه ر میر ئیمگیوون» بنووسیت، ئه مه ی نووسی.

ناوی دیوان، که به فارسی و عه ره بی به مانای کۆمه له شیعی دیت، ریک ئامازه بۆ شیعی سۆفیانه ده کات، که

خویشی له م ده برینه دا در ده خات، که من لیبیه وه دهستم پیکردووه «عه ره بیکم، شیت و شه ی دای جوانه به روو به نده کانم».

له نامه یه کی تر دا، که ئه مجاره یان بۆ دایکی نووسیوه، به ده نگیککی به هره مه ندانه ی پر له راز و شانازییه وه، کۆتایی دینیت و ده نووسیت: «هه ستان حوشتره کانی تاسه م! کات له سه فه ری شه ومان ده روات، - ریکه دوور ده بییت و هه تا رووناک ده بیته وه، سه خته له تاریکاییدا ببینن».

له راستیدا هه ر دوو ده برینه که، نامه که ی که سالی ۱۹۲۵ بۆ دایکی نووسی و ره شنووسی ئه م دوا ییه ی که سالی ۱۹۶۵ نووسیوی، ئامازه به هه مان ئه ستیره ی ئاسمانی ئیکیلۆف ده که ن، ئه ویش «ئین ئه له عه ره بی» ه. «هه ستان حوشتره کانی تاسه م!» بۆ به یتی XXIII ی ته رجومان ئه لئه شواق ده گه ریته وه، که ده لئ:

My desire is my troop of camels...
ئه و ده مه ی دکتۆر نامه که م (نا-ی ئیکیلۆف) ده نووسی، ههستم کرد ئه م پتوه ندیبه چه ند گرنگه، به لام به م شیویه گرنگ و گه وره م نه بینی و ئاسه واری ئه م ده برینه یشم هه لئه گرتبوو، یاداشته که ییش له دوا دوو کۆپله ی به یتی XXV ته رجومان ئه لئه شواقه وه سه رچاوه ی گرتووه و له وه رگیرانه که ی نیکلئسۆندا وا دار پترووه:

Do not wonder, do not wonder, do not wonder at an Arab passionately fond of coy beauties, who, whenever a turtle-dove moans, is thrilled by the remembrance of his beloved and passes away.

وهک که گویمان لیبیه تی و ده بینن، وشه کانی ئیکیلۆف پراسه وخۆ له

an Arab passionately fond of coy beauties
وه رگیراوه. دیسان جیاوازیبه که خو ناسینه وه یه، گوتن به فۆرمی من: «عه ره بیکم...».

ئیکیلۆف «دیوان» که ی به وشه وه رگرتن له «ئین ئه له عه ره بی» ه وه دروست ده کات.

چۆن ئیکیلۆف ئین ئه له عه ره بی ده دۆزیته وه؟
ئیکیلۆف با سی کردووه که چۆن ناوی ئه وی له رۆمانه

بچووک و سهیره که هییدینستام، به ناوی ئیندیۆن بینویه، که سالی ۱۸۹۲ چاپ کراوه.

به لّام رۆمانه که له رووداوی سهردهمی نوێ دهویت و زیتیر باسی ئهوینی رۆژههلاتی دهکات، که دهوانرا بخزیته ناو کولتوری ئهوروپایی سهدهی ههژدهمهوه، لهوهی که باسی ئهین ئهلههرهبی شاعیر بکات. له بارهی ئهمهوه له «رینگه گۆشهگیریک» دا زیتیر شارها دهبن، لهوئ ئیکیلۆف باسی زوو «تینویتی جوانی» ی خوئی و تهواو بیتوانایی دهکات که دهربسپریت، چون لهسه بهرزاییهکان دههستا و سهیری خوئی زهدهی ئیوارانی دهکرد.

«لهوئ له ههموو لایهک تهسهوف ههبوو، که راپدهکیشام» «به لّام به تهواوی ئهوشتم نه دۆزیهوه، که دهمیست بیدۆزمهوه. ههتا تهرجومان ئهلهشواقی محیه دین ئهین ئهلههره بيم دهست نهکوت. که بو ماوههکی زۆر خوشهویستری کتیبم بو... لهوئ بوو نهک له هیچ شوئینکی تر که فیربوم مه بهست له سیمبۆلزم و سوربالیزم چیه»

هه له سالی ۱۹۲۵ هوه نووسینی لهم کتیبه وهگرتوه، سالی دواتریش له سهفهری بریتانیا دا ئه کتیبه ی کرپوه و لهوئ له مانگی ئابدا له نامهیه کدا نووسیهتی:

«لهم رۆژه ناخۆشانه دا، ئهین ئهلههره بيم زۆر خوئندوه تهوه. چ جوژه شیعریکه! /.../ که هاتیته ئه دیوی رووبه ندهوه، ده بینیت بو ههر شیعریک له دوورهه دنیایهکی گهوره خوئی بکاتهوه و ههستی پیده کهیت، خه یالی گهوره و به جورتهتی ئهوه ده بینیت. تهرجومان ئهلهشواقی ئهوم کرپوه. لیکده رهوهی تاسه»

ئهم کتیبه به که نیکلسۆن به پهخشان کردوه ته به ئینگلیزی و سالی ۱۹۱۱ له لهندهن چاپ کراوه، کۆمیتاری ئهین ئهلههره بی خویشی تیدایه. که ئیکیلۆف هه موو ژبانی تهرجومان ئهلهشواقی خویشتوووه و گفتوگۆ له گه لدا کردوه..

کارهگری شیعری ئهم به یه که گه بشتنه زوو هات، ئهوه ئهین ئهلههره بییه که سهرووش ده دات به هه و لدانی نووسینی به که مین شاعر به ناوی «پارچه کانی دیوانیک» که سالی ۱۹۲۷ - ۱۹۲۸ نووسرا. ئیکیلۆف خویشی ئهم وینه چر و بچووکانه ی به «شاعر سۆفییه

سه ره تاییه کان» ناو بردوهوه.

ئیکیلۆف به گه رانی بی کۆتایی سه رسورده هینیت، به لّام به قه د ئه میش به گه رانه وه ی بو سه ره همان بابه ت و هه مان ماتریاکی بنه ره تیش.

ده بوو وا بیت، که مودیرنیزم ئیکیلۆف ناچار بکات بو ماوههک دهسته ردار ی ئهم شاعیره ی سه ده کانی ناوه راست ببیت. باسی «گۆرانیکی بنه ره تی و سه خت» ی کردوه، تیدا ماوههک له «سۆفیا یه تی و باوه ردار ی» دوور که وتوو ته وه و چون رووی له «خوای ره قتر، زۆر کۆن و مودیرنتر» کردوه، به لّام ته نیا چه ند سالیک دواتر، له کۆتایی سالانی ۱۹۳۰ دا، به پیچه وانوه جه خت له سه ره له یه کچوونی ئهین ئهلههره بی و مودیرنزم دهکات، گه رمی شیعری عه ره بی و سیمبۆله کانی وه کو خزمی سوربالی ده بینیت.

لیره دا به راوردیکی سه رنجراکیش له گه ل شاعیری عه ره ب، «ئه دۆنيس» ی سه رده ماندا هه یه، که له وتاره کانی دا وه پیوه ندییه کی نیوان ته سه و فی عه ره بی و مودیرنزی شاعر نشان بدات، به تاییه تی لای رامبو. ئه دۆنيس، که نوینه ری ره وتیکی ته سه و ف و ئیسلامی دوور له شه ریه خوازییه، جه ختی له سه ر توانای میتافۆر کردوه ته وه، له گه یشتن به شتی نادیار. ئه وه کو ئیکیلۆف، ئاماژه به گوته به ناو بانگه که ی ئهین ئهلههره بی دهکات، له باره ی «ئایینی خوشه وستی» . دوور له سنوره ته نگه به ره کانی ئایینی. بو ئه دۆنيس «هه ر شاعیریکی راسته قینه»، یان سۆفییه، یان سوربالییه. ئه وه گه شه به م ئاوتته بوونه ی شیعری عه ره بی سه ده کانی ناوه راست و مودیرنیزمی شیعری له کۆتایی هه شتاکان و سه ره تای نه وه ده کانی سه ده ی رابردوو ده دات، نزیکه ی شه ست سال پیشتر ئیکیلۆف خوئی ده کاته شیکه ره وه ی هه مان روانگه .

ئهمه یش له وتاری «مودیرنزمی سه ده کانی ناوه راست» دا روو ده دات، که سالی ۱۹۳۴ نووسی. لیره دا ئیکیلۆف به تاییه تی ده ستیشانی میتافۆری بویرانه ی ئهین ئهلههره بی دهکات وه کو مودیرن. بو ئه وه، خو دایه که دیار و به رچاوه، ئیکیلۆفیش دیره که ده لیتته وه: «ئه وه که تو خوشت ده ویت له نیوان په راسوه کانتدا ده ژی: هه ناسه کانت له م لاوه بو ئه و لایان ده بات.» .

ئاوها ئیکیلۆف، له تیکستیکی مودیرندا، له هه وه سی

له ناکاوی سوڤیانده دا، به درپژایې هه مان هیلی
ئه دونهیس - دا، ناوینته ی ئیبن ئه لعه ره بی ده بیت. ئه و
دهمه ئیکیلوفیش وه کو ئه دونهیس زور خولیا ی رامبو و
سوریا لیزم بو، به لام دواتر ده سته برداری ئه م جوړه ی
مودیزنم ده بیت.

که چی ئه سته ره ی ئیبن ئه لعه ره بی قهت خاموش نه بو. .
هه ندیک جار ئیکیلوف وا نیشان ددهات که نازانیت
گوته ی ئیبن ئه لعه ره بییه ده لیتته وه. با سهیری سه ردیری
شيعری «شه ویک له ئوتوکاچ» بکهین، که له سالی
۱۹۶۱د نووسیویه تی و ده لیت:

Thou hast beheld thyself in what thou
seest.

له بن ئه م سه ردیره شدا نووسیویه تی: «وشه له خه وندا
بیستراون». ئه مه وهک ئه وه ی وشه کان له خووه، دوور له
دهسه لاتی به ناگاییه وه هاتین. له گه ل ئه وه شدا به راستی
له گوته ی که میک کونی ئینگلیزی ده چیت، که وایشه.
ئه م گوته ئاسان سه ره له نوی دارپژاوه ته وه، له بنه رپدا
وايه:

Do not wonder at what thou seest, for thou
hast beheld thyself in the mirror of a man.

ته نانهت ئه مه ی ش له ته رجومان ئه لئه شواقه وه
وه رگپراوه.

دیالوگی ئیکیلوف له گه ل ئیبن ئه لعه ره بیدا، له
شيعره کانی دیواندا چر و پر ده بن. لیره هه مان
به یه کگه ی شتتی هه وهس و ته سه وهف، وینه ی
به رجه سته کراوی زمان و بانگ کردنی نادیاره که ی که له
شیوه ی خواوه ندیکي ژنه، هه یه.

منیک که پیوستی به پروبه ندی ژتانه هه یه، بو
ئه وه ی هه ز و تامه زرزی به ره وه عه ده م زیتتر بکات. له گه ل
ئه وه شدا به به راورد له گه ل نووسه رایه تی پیشووی
ئیکیلوف زور جیاوازه.

گه رانه وه ی ئیبن ئه لعه ره بی ته نیا له چوارچیه ی
گورانیکي بنه رته ی له توانای شيعردا ده کریت.

ئیکیلوف له شيعره کانی دیواندا هه نگاوتیکي گه وره و
یه کلاکه ره وه له روانگه ی خوینینه وه دوورده که ویتته وه،
هه نگاوتیک وهک ئه و ساتیره ی له شيعری Strountes و
ته کنیکي کولازکردن که له شيعری En Molna- elegi

دا تاماده ی بیان بو کراوه. ئه و که سه ی لیره ده دوتیت، له
لایه کی تر، له کات و شونیکي تر ده دوتیت. ئیکیلوف به
شپوژی نووسین جهخت له گوتزانه وه له کات و شونیدا
ده کات. ئه مه ی ش به گوتنی زبکری زور کون، به لام به
وه رگرتن، یان ریک و ره وان وه رگپراوی شيعر و
په خشانیش، که به شپوه یه کی سه رسوره یته ره ده یانه یته
ناو شيعری خو یه وه.

ئیکیلوف له «دیوان له سه ر میسر ئیمگیون» دا له
ده سنووسی کدا یاری له گه ل که سیکي خه یالکرده دا
کردوه، که ته واری نه کردوه. ده توانریت ئه مه له
کومپنتاریکی بلاو نه کراوه دا بیبریت، که له Carolina
Rediviva i Uppsala پاریزراوه، که ده لیت: «له میسر
ئیمگیونه وه، (نزیکه ی سالی ۱۲۰۰ دوا ی له
دایکبون) له پاش به جیماو. گونار ئیکیلوف به
ده ستپاکیه وه له زمانی ئه سلی کور دییه وه وه رگپراوه.»
(پاشان له ناو که وانه دا هاتوه) «(په نجا شيعر یکم
وه رگپراوه که له پاییزدا بلاو ده کرینه وه. له بهر ئه وه ی ئه مه
بژارده یه که و شاعیریش نه ناسراوه، په ننگه ئه م
کومپنتارانه ی خواره وه تیشک بخه نه سه ر ئه م
شيعرانه ...»

له کومپنتاری ئیکیلوف له دیوانه چاپکراوه که دا هچ
له باره ی وه رگپراوه نه نووسراوه، به لام ئه مه له چه ند
ره شنووسیکی تر دا هه یه. ئه وه ی که سه رنجراکیشه له م
کومپنتاره ی که ئامازه ی پیکراوه، ئه وه یه که ئیکیلوف
میژوویه کی نووسیوه، (نزیکه ی سالی ۱۲۰۰) که زور
جودایه له سالانی ۱۰۷۱ - ۱۰۸۱، ئه و سه رده مه ی که
دیوانه که وا ده گه یه نیت که شاعیره که ی تیدا ژیاوه. که
میر ئیمگیون سالانی ۱۲۰۰ ژبا بیت، ئه مه زور سه ر
له گه ل ئه و سه رده مه ده گونجیت، که ئیبن ئه لعه ره بی ژیاوه
و ده توانین له م قوناغه سه ره تاییه دا هه ست به به تانقه ست
چونه ناو یه کدی روله کان بکه ین.

له راستیدا ئه مه له ده فته ریکي گرنگی تری یاده وه ریدا
هه یه، له ویدا تیبینیه ک هه یه که ئیکیلوف ماوه یه ک
بیری له وه کردوه ته وه، که کومه له شيعره که ی ناوین
«ته رجومان» / هی ئه و که پیی ده لیتن / ئیسماعیل /
شازاده ئیمگیون / وه رگپراوی. هتد. یان په ننگه دیوان.
وهک که تیگه ی شتوین، ئیکیلوف ئیبن ئه لعه ره بی
به کاره یناوه و شيعری ئه ویشی له ئینگلیزییه وه

وهرگپراوه، بۆ ئهوهی زیکرهکانی میر و دواى مردنیشی
سهردولکهکان دابهینیت.

بهمه توانی له رووی زمانهوانیییهوه مهودایهک نیشان
بدا، له ههمان کاتدا پهنگ و بۆن و بهرامی پۆژشه لانیس
وهرگیت، که پتیبستی پتیبوو.

کهسه خه یالکرده کهی دهسنووسه که، شپوازیک بوو بۆ
ئوهی گهشه به کاره کته ره که بدات و ئهوه دهنگه خواییانه
داگیر بکات، که به شیعرهکانی دوايیدا دیارن. له گه ل
ئوه شدا ئیکیلۆف به تهواوی کهسه خه یالکرده کهی
دروست نه کردووه، له سهردیوانه که ناوی خۆی نووسیوه و
ئامرازی پتیبوهندی «له سهرد» داناوه. دیوان له سهرد میر
ئیمگیوون. که وا دهگه یه نیت دیوانه که هی میر نییه،
به لکو کۆمه له شیعریکه دواتر نووسه ریکی تر
نووسیویه تی.

ئهو خیا نه ت له رهنجی خویشی دهکات، کاتیک له
کۆمیتتاره که دا ده لیت که ئهوه «وهکو زۆر نووسه ری
مودیرن، باوه ری به دابه شکردنی چاخه کان نییه»، میتزوو
بینینیکه که له گه ل جیمس جۆس هاو بیهره و
روونکردنه وه یه کیش ده داته ئهوه گواستنه وانهی له کات و
شویندا ده یانکات.

ئیکیلۆف له به ره مهکانی دوايیدا به شتیه یه کی تهواو
نوی، سنوره کان بۆ ژانری شیعره ده کشینیت، به وهی که
نهک ههر داستانه شیعریه کلاسیکیه کان
به کار ده هینیت، به لکو کۆمه لیک ژانری په خشانیش،
وهک یاده وه ری، ئهفسانه و چیرۆکیش، به کار ده هینیت.
لیهره دا هه مه رهنگییه کی دهنگ هه یه و ئاوازی «ئین
ئه له ره بی» یش که من هه لوه سته م له باره یه وه کردووه،
ئاوازیکه له ناو زۆر ئاوازا، به لام شوینیکه تاییه تی
هه یه و ههر له سه ره تایی «دیوان له سهرد میر ئیمگیوون»
ده بیسریت:

ئهم شیعره م بێ سهروایه: من (٤)

تهنێ دهیبه خشمه ئهوه.

وشه ی «ئهو» ئامانجه و بۆ ئهوه

ئاماده ی هیچ سهودایهک نیم،

«به خشین» و «وهرگرتن» نه بی.

ئیکیلۆف خۆی ئامازه ی کردووه، که سه ره چاوه ی ئهم
دیترانه له بهیتی XLII ی ته رجومان ئه لئه شواقه وه

وهرگپراوه.

This poem of mine is without rhyme: I in-
tend by it only Her.

The word Her is my aim, and for Her sake
I am not fond of bartering except (with) Give
and take,,.,.

به لام، لیهره دا ده خوازم به تاییه تی له سهرد شیعری ژماره
٢٧ له به شی دووه می «دیوان له سهرد میر ئیمگیوون»
بوه ستم، چونکه به شتیه یه کی سه رنجراکیش «ته رجومان
ئه لئه شواق» ی ئین ئه له ره بی به کاره ییناوه. ده لیت:

ئاخاوتنمان (٥)

له سهردیگای نیوان ئاو و تینوه تیدا

سهرده می گهنجی و گهشانه وهیم

دینیتته وه یاد.

به خۆم گوت:

دوا ی په نجا سالی تر

دوا ی له خۆ رمانیکی زۆر

که وهک زه ره نه قوته یه ک بێ هیز ده بم

رپگه ی نیوان گۆماوی «به لێ» و «نه خپێ» م

دینیتته وه یاد.

چۆن حوشره کافان به سهرد چیاکان و

به ناو دۆلاند ده هیناوه ده برد،

چۆن به لیکه خشانندی کۆلکه داری هیچ شتیک،

به کۆلکه داری شتیک

ئاگرم بۆیان ده کرده وه.

له گۆزانی XXXII ی ته رجورمان ئه لئه شواقدا وا
گوتراوه:

1- Our talk between al- Haditha and al-
Karkh recalls to me the period of youth and
its prime.

2- I said to myself: After fifty years, when
through long meditation I have become as
weak as a young bird,

3- It recalls to my mind the period of youth
and its prime,

4- And the driving of the camels up hill and down dale, and my kindling fire for them by rubbing the afar and the markh together.

بینگت لاندگرین، له دکتور انامه که یدا «ته نیایی، مه رگ و خه ونه کان» ئەم پیتوهستییه توندهی نیتوان ئەم دوو شیعره‌ی دهستنیشان کردوو و ئاسانیشه له شیرکردنه‌وه که یشی قوول بیته‌وه. ئەم شیعره له ناو ئەم دهفته‌ره ره‌شه‌ی تیبینیدا هه‌یه، که پیشتر ناماژەم پیتکردوو و له راستیشدا چەند لیکدان‌ه‌وه‌یه‌کی هه‌یه. ئە‌گەر که می‌ک له نزیک‌تره‌وه سه‌یری شیعره‌ی ئیکیلۆف بکه‌ین، وه‌ک وه‌رگێرانیکی ده‌قاوده‌ق خۆی ده‌نوینیت.

Our talk recalls to me the period of youth and its prime

کراوه به «سه‌رده‌می گه‌نجی و گه‌شانه‌وه‌یم / دینیت‌ه‌وه یاد.

له شیعره‌که‌دا، تاکه جیاوازی، به‌لام گرنگ که هه‌یه، ئە‌وه‌یه که ئیکیلۆف ناوی شوینەکان «الحديثة» و «الكرخ» ده‌گۆریت و «ئاو» و «تینوتی» له جیگه‌ی‌اندا داده‌نیت، که دوو چه‌مکی سیمبۆلین.

له به‌رده‌وامیشدا به هه‌مان شتیه‌یه، کاتی یادها‌تنه‌وه، به ته‌واوی له‌گه‌ل ئەو کاته ده‌گونجیت که باسی کراوه و له‌وی وینه‌ی خودی شاعیر هه‌یه، که به بیرکردنه‌وه و له خۆ‌رامان شه‌که‌ته و وه‌کو زه‌ر نه‌قووته‌ش بچ هه‌تزه. دیسان ئیکیلۆف ناوی شوین ده‌گۆریت، «سل» و «حجر» ی به دوو وشه‌ی پێچه‌وانه‌ی به‌کدی ده‌گۆریت و ده‌یانکات به‌رێگه‌ی نیتوان گۆماوی «به‌لێ» و «نه‌خێر».

ئەم پێچه‌وانه‌یه تا کۆتایی به‌رده‌وام ده‌بیت و له‌ دوا وینه‌ی پر له‌ راز و کار بگه‌ریشدا ده‌لێت:

«چۆن به‌ لیک‌خشان‌دی کۆلکه‌ داری هه‌یج شتیک، به‌ کۆلکه‌ داری شتیک
ناگرم بۆیان ده‌کرده‌وه.»

ئیکیلۆف به‌ روونی نه‌یتنی شاراوه‌ی له وینه‌ی «ئین ئە‌لعه‌ره‌بی» دا بینیه‌وه، به‌لام دا‌یرێژاوه‌ته‌وه بۆ ئە‌وه‌ی ساکار و له‌ رووی شیعریشه‌وه به‌هه‌تتری بکات. لێره‌دا ئیکیلۆف رێگه‌ی ئە‌بستراکت ده‌گریت، به‌لام له‌گه‌ل

ئە‌وه‌شدا ده‌بینین چەند نزیک‌ی پێشه‌نگه‌که‌یه‌تی، که and my kindling fire for them by rubbing the- afar- and the- markh- together.

به‌ گۆتیه‌ی په‌راویزی نیکلسۆن، ئەم وشانه، names of trees whose wood was used for this purpose

واته، ناوی جوژه‌ داریکن که ناگرایان پێ ده‌کراوه‌وه. کاتی‌ک ئیکیلۆف ئەم به‌ریه‌کدی که‌وتنه‌ فیزیکییه‌ی کۆلکه‌ داره‌کان ده‌کات به‌ میتافۆرێک بۆ ئەو ساته‌ دراماتیکییه‌ی نیتوان دیار و نادیار، «هه‌یج شتیک و شتیک» که به‌ پیتی گه‌وره‌ نووسراون، ئە‌وسا ته‌واو به‌ هه‌ناسه‌ی ئین ئە‌لعه‌ره‌بی کار ده‌کات و هه‌میشه‌ وا ده‌کات که نادیار و دیار بخزینه‌ ناو به‌کدییه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا شیعره‌ی «ئین ئە‌لعه‌ره‌بی» ش ده‌کات به‌ هی خۆی. ئە‌نتیتیتیه‌سه‌که‌ (دژه‌را) روون و جوان ده‌رده‌که‌ویت، دژه‌کان که به‌ پیتی گه‌وره‌ نووسراون، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ شیعره‌که‌یان بینا کردوو: ئاو و تینوتی، به‌لێ و نه‌خێر، هه‌یج شتیک و شتیک. ئەم شتیه‌ی له‌ شیعره‌ی «بگه‌ر و بنوسه» دا هه‌یه، ها‌تووه‌ته‌ ناو ئەم شیعرانه‌ی دوا‌ییشه‌وه. رێگه‌ی نیتوان دژه‌کان، رێگه‌ی ژیا‌نه، به‌ روونی له‌ دیمه‌نی سروشت و به‌ریه‌کدی که‌وتنی کۆلکه‌ داره‌کاندا نووسراوه. ئیکیلۆف دارشتنی کۆپله‌ شیعریه‌ی روشنتر کردوو. ده‌توانین لێره‌دا بلتین له‌ شیعره‌ی خۆشیدا دوو وه‌رگێرانی کردوو، له‌ ئینگلیزییه‌وه بۆ سویدی و له‌ په‌خشانیسه‌وه بۆ شیعر. ئیکیلۆف قه‌ت ته‌واو وه‌رگێرانه‌ په‌خشانییه‌که‌ی «نیکۆلسۆن» ی به‌دل نه‌بووه.

مانای چیه‌، که به‌ ده‌نگی که‌ستیک تر به‌م شتیه‌یه بنوسیت؟

ئیکیلۆف له‌ شیعره‌کانیدا مامه‌له‌ له‌گه‌ل غیا‌بی شوناسی خۆ‌یی ده‌کات، له‌ دیوانیشدا وا ده‌کات:

**به‌ تنیا له‌ شه‌وی کپ و پێده‌نگدا (٦)
ئە‌و ده‌مه‌ی هه‌یج شوناسیک هی من نییه
بیتا‌و ناسوده‌ بيم؟
ئە‌ستیره‌کان وه‌ک ئاوتنا‌بووی سه‌ر رووی ده‌ریا‌یه‌ک
چ شوناسیکیان هه‌یه؟**

هیتتا له عهكسی ئەوان بچووكترم، له تاریكایی

ئەمە هەمان بابەتە كە لە شیعری Farjesang دا گوتراوه: «لە راستیدا تۆ هیچ نیت». لە «سیانە ی دیوان» دا دەنگە كە جیاوازه، بەلام لە هەمان شەوه و هەتاووه و بە هەزار و بەك شەهوتیریش دەولەمەند كراوه. دەنگێكە بێ بنهچەیه و ئەم دەنگەیشە كە دەنگێكی زۆر تاییبەتی نەناسراو و بە چرپە دەداتە شیعەرەكانی دوايی ئێكیلۆف. ئەوێ كە سەیره، ڕەنگە ئەو بیت كە ئێمە وەك تاییبەتمەندییەكی ڕەسەنی ئێكیلۆفی لەم شیعەرە دەگەین، ئەگەرچی هەر تەنیا لە وەرگێران و وەهەم پێكهاووه. ئەمە دەنگێكە لە بەرەكە ی ترەوه- لە یادەوهریبە زۆرەكەوه، لەگەڵ سێبەر دەدوێت. لەوێ گۆران و تێكەڵکردنەكان هەن، بەلام ئەم ساكاریبە نوێیەیش هەیه، كە هەموو شتیك لە هەمان كانیاه گەورەكەوه هەڵدەقوێت.

ئامادەنیم ئەو ڕوون بکەمەوه لێرەدا چی ڕوو دەدات، بەلام ئەمە دەهێنیت ئەو ساتانە بهینینهوه یادمان، كە ئەم گۆرانە ی لە شیعەرەكەدا ڕوو دەدا. ساتیكی ئەفسووناوییه، كە كاتیك ئێكیلۆف دەیبەستیتەوه بەو حیاكایەتە موعجیزەیهی كە چۆن میرێك سەری لە كانییهك هەڵدەهێنیت و كە دەریشی دینیت، سەدان سال و ن بووه، سەرلهنوێ له دایكبووهتەوه و نانسرتەوه. ئێمە زۆر جار ان كە یهكێك دەمریت، دەلێن ئەو كەسه «لە كات درچوو». وا پێدەچیت لای ئێكیلۆف وا نەبیت. راستتر مردوو كە دەچیتە ناو كاتیكی گەورەتر و ئێكیلۆف دەیهوێت ئەم ساتە بهینیتەوه.

وێك ئەو میرە ی جارێكیان سەری لە كانییهك هەلێنا، (۷)

لە چاوترووكانێكدا هەستی بە وڕبوونی كات كرد، ۱۰۰۱ سال بۆ دواوه، لێشاو پینیتەوه ناو كات.

ئاکام. دێرەكە ی ئێكیلۆف «عەرەبێكم، شیت و شەیدای جوانە بە ڕووبەندەكانم» مانای چیبە؟ وەك كە بینیمان ئەمە پێوهندی چری بەم حالەتە شلەژاوییهوه هەیه، كە لە ئەستەمبوول لە پەرستگە ی ناو كۆشکی «بلاچیرن» ئێكۆنی خواوەندیك دەبینیت و

شەپۆلی یهكەمی شیعەرەكانی دیوانی لێ له دایك دەبیت. ئەمە داستانیكی ڕۆمانسییه، كە شیعریكی وا لە غەیبهوه بیت. شیعەرەكە بەشێوی تەقینهوه هات، بەلام زۆر بە وردی و بە دیقەت خو ئامادەیی بۆ كرابوو. لەو دەفتەری تێبینیدا (۸) kurdisk getaboren، كە پێشتر ئاماژە ی پێ كراوه، بەشێك نووسین بەرچاو دەكەوێت، زۆتری ڕوون دەكاتەوه كە مەسەله چیبە.

عەرەبێكم

بە ئەشقی نەخۆش

كە تەنیا عەرەب دەتوانیت وا بیت.

فرانكیه گۆرانیبێژەكانی ئەشقی عەرەب بوون

كە دەستبەرداری باوهریان نەبوون.

لێرەدا تێدەگەین، كە ئێكیلۆف چەند بە ئاگا بووه لە گەشە ی شیعری عەرەبی سەدەكانی ناوهراست لە ئیسپانیا، تا دەگاتە شیعری كۆشك و پاشایەتی لە خۆرئاوا، كە دواتر دانتی و پینتراسە گەشەیان پێدا. ئەویش وەكو ئێبە ئەلعەرەبی مكوپه لەسەر بوونی ئایینیكی خوێشەویستی دەرەوی سنوورەكانی ئاین، بەلام ئێكیلۆف باسی خودا ناکات، خوا نییه.

ئاویتەبوونی ئێكیلۆفی گەنج لەگەڵ مودیرنیزم و شیعری سوڤیانە ی سەدەكانی ناوهراست، كە زۆر لە پرۆگرامی ئەدۆنیس دەچیت. ڕێگە بە شیعریك دەدات، كە بەناو كات و شوێندا دەرۆات و وادەكات سێبەرەكان دەنگیان هەبیت. لێرەدا ئێكیلۆف هەنگاویكی تا ڕادەیهك گەورە ی ناوه، لەوێ كە لە پاریس چۆن بیسی دەكردهوه، لەو بێرەوهریبە ی كە سالی ۱۹۲۹ - ۱۹۳۰ نووسیویهتی، دژی ئێبە ئەلعەرەبی دەبیتەوه و نووسیویهتی: «ناتوانیت ببخوینیتەوه، بێئەوه ی ڕۆحت زۆر بریندار نەكات». ڕەنگە ئێكیلۆف لە دوا خوێهریک کردنیدا سەرکەوتوو بووبیت، كە ئێبە ئەلعەرەبی هەزم بکات، هەر لەبەر ئەوه ی شوینیتی دوور لە ڕەچەڵەك و بنهچە ی خۆی دۆزیوتهوه. ئەو كەسه ی دەدوێت هیچ كەسه، یان هەموو كەسێكە. «كەواتە من، من بووم، كەواتە من كەسێكی تر بووم...» ئەمە ی لە ڕەشئووسیتی شیعری «ئەو كەسه ی سیکلۆپ لە چاوه ناوه خەون نقوم دەبیت»، لە ڕی نیشاندهر بۆ ناخی زهوی نووسیوه. «لەژێر لێوهوه ناویكم

گوت، ناوی خۆم بیان هی که سیکی تر» مردووہ کان
نوتقیان دراوہ تی.
لہ گہل ٴوہ شدا رٴنگہ شیعیری ئیکیلوؤف، قہت لہم
شیعرانہی دوایی بہ ہیژ و زیندووتر نہ بن.

پہراویزی وەرگتیر:

- نەم بابەتە لە یادەوہری ١٠٠ سالە لە دایکیوونی گونار
ئیکیلوؤف، لە ٢٠٠٧/٩/١٥ پتیشکەش کرا. هیتستان بە سویدی
بلاونہ کراوہتەوہ، بۆیہ ناماژہ بە سەرچاوەکە ی نەکراوہ.

* نەندیرس ئۆلسۆن. پروفیسۆری زانستی نەدەبە لە زانکۆی
ستۆکھۆلم. شاعیر، رەخنەگر و ئیکیلوؤفناسە.
١- ناوی کتیبخانە ی زانکۆی نوپسالایە.

٢- دیوان لەسەر میر نئمگیوون، ستۆکھۆلم ٢٠٠٦ ل. ٤٢.
٣- ئارنەرئۆن هیتدینستام ١٨٥٩-١٩٤٠، نووسەرئیکی
سویدی بوو، نەندامی نە کادییای سویدی بوو و سالی ١٩١٦ یش
خەلاتی «نۆیل» ی وەرگرتبوو. ئیکیلوؤف لە ١٩٣٢/٩/٢٩
نامە بەک بۆ هیتدینستام دەنووسیت و دەئیت: ... نەگەر
«ئیندیوون» ی تۆم نەخویندبا یەوہ، قہت بەم ناوہوہ نەدەنووسام، ...
نەم رٴیککەوتەش، بەش بەحالی خۆم گەورەترین مانای بۆ من
هەبوو، چونکە ئیبن نەلەرەبی، بوو بە یەکەمین هاندرم بۆ نەم
رووباری سیمبۆلە، کە بە بن هەموو وشە، خەیاڵ و فۆرمە
دیارەکاندا دەروات.

٤- دیوان لەسەر میر نئمگیوون، ستۆکھۆلم ٢٠٠٦، ل ١٧
٥- دیوان لەسەر میر نئمگیوون، ستۆکھۆلم ٢٠٠٦، ل ٨٥
سەرئنجی نەمە بدە، کە کەمیتک جیاوازی لە نیتوان نەم شیعرە لٴیرە و
لە چاپی یەکەمی شیعرە کەدا هەییە، دەکرٴت نەمەیان بە دوا
وەرگتیران یخوینرٴتەوہ.

٦- رٴی نیشاندر بۆ ناخی زەوی، ستۆکھۆلم ٢٠٠٧ ل ٤٦.
٧- رٴی نیشاندر بۆ ناخی زەوی، ستۆکھۆلم ٢٠٠٠، ل ٢٨،
هەرہوہا لە شیعیری سوالکەرٴیک گوتی، ل ٩٢ دا، باسی سەفەری
شازادە کە دەکات. ئیکیلوؤف لە پەراوٴزدا نووسیویەتی، کە نەم
چیرۆکە لە ہزار و یەک شەوہوہ وەرگیراوە.

٨- کۆمەلٴیک دەفتەری تیبینی و رەشنووسی شیعیری
ئیکیلوؤف، لە کتیبخانە ی زانکۆی نوپسالای پارٴیزراون. لەسەر
یەکٴیک لہم دەفتەرانە نووسیویەتی: نٴیری کورد، کە تیبینی و
رەشنووسی یەکەمی شیعیری «دیوان لەسەر میر نئمگیوون» ی
تیبایە.